

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ร่างกายของมนุษย์เป็นเครื่องจักรที่มีความหักจรรบ (Wilmore & Costill, 1994, p. 3) เช่น ขณะพักผ่อนร่างกายใช้ออกซิเจนประมาณ 250 มิลลิลิตรต่อนาที เมื่อออกกำลังกายหนัก ร่างกายอาจต้องการออกซิเจนเพิ่มเป็น 20 เท่า และกล้ามเนื้อลายซึ่งเป็นมัดกล้ามเนื้อหลักที่ใช้ในการเคลื่อนไหวต้องเพิ่มอัตราปั๊มเลือดเพื่อส่งออกซิเจนให้กับกล้ามเนื้อที่ต้องการ ภาระในร่างกาย ก็สามารถพัฒนา และเสริมสร้างประสิทธิภาพการทำงานของร่างกายให้อยู่ในระดับสูงสุดได้ (ประทุม ม่วงมี, 2527, หน้า 1-4) ดังจะเห็นได้จาก สถิติการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกปี 2008 ที่ผ่านมา นักกีฬาว่ายน้ำของสหรัฐอเมริกาสามารถทำลายสถิติที่ตนเองทำไว้ เมื่อปี ก.ศ. 2004 ถึง 4 รายการ ได้แก่ ผู้ชนะ 100, 200 เมตร เดี่ยว พลิก 200, 400 เมตร ขณะเดียวกันการแข่งขันวิ่ง 100 เมตรชาย ซึ่งเป็นที่สุดของความเร็วจากการแข่งขันโอลิมปิก 3 ครั้งหลังสุด พบว่า สถิติการแข่งขันถูกทำลาย อย่างต่อเนื่อง โดยสถิติการแข่งขันวิ่ง 100 เมตร ที่ชิดนี้ปี 2000 ทำเวลาได้ 9.87 วินาที, เอธเอนส์ 2004 ทำเวลาได้ 9.85 วินาที และปักกิ่ง 2008 ทำเวลาได้ 9.69 วินาที (Wikipedia, 2008)) ซึ่งความหักจรรบ ที่นักกีฬาสามารถแสดงออกมากได้นั้น สรุวนหนึ่งเกิดจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรมแต่ละคน ที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่ก็มีอีกหลายปัจจัยที่จะสนับสนุน และส่งเสริมให้นักกีฬาสามารถ แสดงศักยภาพ ได้สูงสุด ซึ่งปัจจัยที่ทุกคนให้ความสำคัญมากที่สุด ก็คือ การฝึก (Training) ซึ่งการฝึก นั้นต้องอาศัยการบูรณาการความรู้ ความคิด และการพัฒนาจากผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความต่อเนื่องของเวลาในการฝึก เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย และการจัดการอย่างเป็นระบบ จึงจะช่วยส่งเสริมให้การฝึกประสบผลสำเร็จ ทำให้นักกีฬาสามารถ แสดงศักยภาพด้านสมรรถภาพ และทักษะกีฬาต่างๆ อย่างได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ

ที่ผ่านมาเราจึงสามารถไทยได้ตระหนัก และให้ความสำคัญกับการฝึกกีฬา เพื่อพัฒนา มาตรฐานทางการกีฬาให้มีขีดความสามารถทักษะที่ดีเพิ่มขึ้น จึงมุ่งหมายให้กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินการศึกษา ปัญหา และหนาแน่นทางในการพัฒนาการผลศึกษา และการกีฬาของประเทศไทย โดยทำการศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผลจากการศึกษาพบว่า ประเทศไทยจึงเป็นมากสำหรับการกีฬา ในเอเชียและระดับโลก ได้ดำเนินการพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบ โดยตั้งโรงเรียนกีฬาขึ้น ตามมนต์ตาต่างๆ เพื่อรับนักเรียนระดับห้องเรียนอายุ 5-6 ปีและขึ้นสูงอายุไม่เกิน 16-17 ปี

ที่มีคุณสมบัติในการเป็นนักกีฬาแต่ละชนิด อยู่ประจำกิจกรรมเพื่อฝึกกีฬา โดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด ภายในโรงเรียนมีบุคลากรทางการกีฬา โรงฝึกพลศึกษา และอุปกรณ์กีฬา ที่ทันสมัย สามารถฝึกกีฬาได้ตลอดทั้งปี ดังนั้น กรมพลศึกษายังได้นำเสนอต่อรัฐบาลไทยให้มีการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ. 2532 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ต่อมาได้มีการจัดตั้งเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วทุกภาคของประเทศไทย จนถึงปัจจุบันรวม 11 แห่ง โดยโรงเรียนกีฬาแต่ละแห่งศึกษาและสำรวจทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ เพื่อกำหนดชนิดกีฬา ที่จะส่งเสริม และพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศต่อไป

สำหรับโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง กำหนดให้มีการส่งเสริมกีฬาฟุตบอลสู่ความเป็นเลิศ เนื่องจากมีความพร้อมทางด้านสนามฝึกซ้อม อุปกรณ์การฝึก และบุคลากร ที่มีความเชี่ยวชาญ ทั้งการเป็นผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินระดับชาติ และนานาชาติ อีกทั้งยังเป็นกีฬาสามก๊ก ซึ่งเป็นที่นิยมของคนทั่วโลก และชาวอ่างทอง สำหรับพัฒนากิจกรรมโรงเรียนกำหนด ได้แก่ “การมุ่งส่งเสริม พัฒนาศักยภาพของนักเรียนทางด้านกีฬาฟุตบอลให้มีศักยภาพสูงสุด เป็นคัวแทนทีมชาติในการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ” ดังนั้น จึงได้กำหนดนโยบายในการฝึกกีฬาฟุตบอลสู่ความเป็นเลิศ ด้วยการนำหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการเตรียมตัว ทดสอบสมรรถภาพนักกีฬา การป้องกัน บำบัด รักษาการบาดเจ็บจากการกีฬา และการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา ด้วยเครื่องมือ เทคโนโลยีที่ทันสมัย พร้อมบุคลากรที่มีความรู้ และเชี่ยวชาญทางด้านการฝึก ประจำศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา

จากเอกสารการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2551 โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล ทั้งสิ้น 31,391,100 บาท เป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้ฝึกสอนกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา จัดซื้ออุปกรณ์กีฬา และเครื่องมือวิทยาศาสตร์การกีฬา นอกจากนี้โรงเรียนยังได้รับงบประมาณอุดหนุนเป็นค่าอาหารสำหรับนักเรียนคนละ 50,000 บาทต่อปี (งานวางแผนและพัฒนา โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง, 2551) ดังนั้น เพื่อสนองค่อนนโยบายของรัฐบาล ในการส่งเสริมกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และดำเนินงานตามพันธกิจของโรงเรียน แนวทาง และแผนการฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลจึงถูกกำหนดขึ้นจากผู้ฝึกสอนกีฬา โดยยึดหลักการ ตามนโยบายของโรงเรียน สำหรับแผนการทดสอบสมรรถภาพนักกีฬา ถือเป็นประเด็นหลักอย่างหนึ่ง ตามนโยบายของโรงเรียน ซึ่งรัฐบาลได้สนับสนุนงบประมาณในการจัดทำเครื่องมือ และบุคลากร สำหรับดำเนินการในกิจกรรมดังกล่าว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อสงสัยว่า เมื่อนโยบายเป็นเช่นนี้แล้ว ในการปฏิบัติจริง ได้ดำเนินการตามนโยบายหรือไม่ และให้ผลเป็นอย่างไร

จากการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน และผู้บริหารด้านการพัฒนากีฬา พบว่า ในการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมทีมนักกีฬาฟุตบอลเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลแต่ละรายการที่ผ่านมาผู้ฝึกสอน

และผู้เกี่ยวข้อง มิได้ทำการทดสอบสมรรถภาพนักกีฬาฟุตบอลค้านต่างๆ ทั้งก่อนและหลังการฝึกซ้อม ดังนั้นจึงไม่มีข้อมูลจากการวิจัยยืนยันว่า ระหว่างการฝึกซ้อมตามโปรแกรมที่ผู้ฝึกสอนกำหนด นักกีฬาเกิดการพัฒนาเชิงสรีรวิทยาหรือไม่ อายุ ไร ชี้การที่นักกีฬาฝึกซ้อมแต่ไม่ได้รับการทดสอบ จะทำให้เกิดความเสียหายต่อการพัฒนาภูมิพละของโรงเรียน ทั้งค้านงประมาณ ด่วนกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้อง ดำเนินงประมาณ รับรู้ได้ลงทุนในการจัดซื้อเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพ และจัดจ้างนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในการคุ้มครองนักกีฬาเรื่องของการทดสอบสมรรถภาพนักกีฬา ทำให้เกิดความสูญเปล่าในการลงทุน ด่วนกีฬา เมื่อไม่ได้รับการทดสอบจึงไม่ทราบว่าคนเองมีข้ออ่อน ขาดแข็งแรงไหน ทำให้ไม่มีแรงกระดับและแรงจูงใจ ในการฝึกซ้อม ส่วนกรณีที่นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บ ต้องหยุดการฝึกซ้อมระยะหนึ่ง เมื่อจะกลับลงมาเล่นใหม่ แต่ไม่ได้รับการทดสอบก่อนลงสนามทำให้นักกีฬามิทราบว่าระดับสมรรถภาพของตนขณะนั้นกลับสู่ภาวะปกติหรือไม่ จึงทำให้ขาดความมั่นใจในการกลับไปเล่นหลังจากบาดเจ็บ ขณะเดียวกัน เมื่อไม่มีการวัดการเปลี่ยนแปลงในระดับเซลล์ของนักกีฬาที่อยู่ในวัยเด็กหากเกิดความผิดปกติของเลือดหรือแร่ธาตุในกระดูก นักกีฬาที่มีความผิดปกติไม่ได้รับการแก้ไข หรือแก้ไขไม่ทัน เป็นผลให้นักกีฬาต้องหยุดเล่นก่อนเวลาอันควร ทำให้การลงทุนของรัฐในการคุ้มครองนักกีฬาเป็นเงินหายสาดต้องสูญเปล่า ในส่วนของผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้อง ไม่สามารถพัฒนาโปรแกรมการฝึกซ้อม ได้ตรงตามความบกพร่องของนักกีฬาแต่ละคน และขาดเครื่องมือที่เป็นข้อมูลยืนยันการตัดสินใจในการเลือกนักกีฬาลงสนาม เช่นข้อมูลทางกายภาพและข้อมูลทางประวัติความประพฤติ ดังนั้น ผู้วิจัย จึงเห็นว่าจะมีการศึกษา การเปลี่ยนแปลงเชิงสรีรวิทยาหลังการฝึก 10 สัปดาห์ ในนักกีฬาฟุตบอลโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง

คำถามการวิจัย

ผลจากการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เชิงสรีรวิทยาหรือไม่ อายุ ไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพค้านแบบโนนแอลกอโรบิก และโรบิก สมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้อง กับทักษะ ทักษะส่วนของร่างกาย ความเรนาเน่นของกระดูก และภาพลักษณ์ของเลือด หลังการฝึก 10 สัปดาห์ ในนักกีฬาฟุตบอลโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง

สมมติฐานของการวิจัย

หลังการฝึก 10 สัปดาห์ สมรรถภาพด้านแอนแอโรบิก แอโรบิก สมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับทักษะ สัดส่วนของร่างกาย ความหนาแน่นของกระดูก และสภาพลักษณ์ของเลือด ของนักกีฬาฟุตบอลโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทองมีการเปลี่ยนแปลง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้

1. ทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงระดับสมรรถภาพด้านแอนแอโรบิก แอโรบิก สมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับทักษะ สัดส่วนของร่างกาย ความหนาแน่นของกระดูก และสภาพลักษณ์ของเลือด ก่อนและหลังการฝึก 10 สัปดาห์ ในนักกีฬาฟุตบอลโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง
2. สามารถประเมินโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทองกำหนดขึ้น และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกซ้อมให้เหมาะสมกับนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียนกีฬาต่อไป
3. มีข้อมูลจากงานวิจัยที่จะเป็นแนวทางให้กับผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการกีฬาที่สนใจนำไปเป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อการพัฒนานักกีฬาชนิดอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวัดการเปลี่ยนแปลงหลังการฝึก 10 สัปดาห์ ในนักกีฬาฟุตบอลชายรุ่นอายุ 14 ปี ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 37 คน โดยทำการทดสอบสมรรถภาพด้านแอนแอโรบิก แอโรบิก สมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับทักษะ สัดส่วนของร่างกาย ความหนาแน่นของกระดูก และสภาพลักษณ์ของเลือด

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมเรื่อง การรับประทานอาหาร การพักผ่อน การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน กิจกรรมพลศึกษาในชั้นเรียน การแข่งขันกีฬาฟุตบอลในรายการ เกาะภาค กิจกรรมทางการศึกษา และกิจกรรมทางสังคม ที่อาจทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ไม่คาดเดาได้ แต่ขอความร่วมมือจากผู้เข้าร่วมวิจัย ให้ปฏิบัติตามให้เชิงลึกตามปกติ นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้ขอความร่วมมือจากผู้ฝึกสอน และอาจารย์ ผู้ควบคุมห้องเรียนที่จะช่วยควบคุมดูแลผู้เข้าร่วมวิจัยให้ดำเนินชีวิตตามปกติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยา (Physiological Changes) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหน้าที่ และการทำงานของระบบต่าง ๆ ภายในร่างกายหลังได้รับการฝึก สำหรับการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสมรรถภาพด้านแอนแอโรบิก แอโรบิก สมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับหักษะ สัดส่วนของร่างกาย ความหนาแน่นของกระดูก และภพลักษณ์ของเลือด

ภพลักษณ์ของเลือด (Blood Profiles) หมายถึง ความหนาแน่นของปริมาณสารประกอบที่อยู่ภายในเลือด สำหรับการวิจัยครั้งนี้ สิ่งที่สำคัญคือ จำนวนเม็ดเลือดแดง ปริมาณอีโนโกลบิน อีมาโทคริท โคเลสเตอรอล ไตรกลีเซอไรค์ และ HDL-C

สัดส่วนของร่างกาย (Body Composition) หมายถึง ส่วนที่ประกอบขึ้นเป็นน้ำหนักของร่างกาย แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นไขมัน (Fat Weight) และส่วนที่ไม่ใช่ไขมัน (Lean Body Weight)

สมรรถภาพด้านแอโรบิก (Aerobic Fitness) หมายถึง ความสามารถของร่างกายในอันที่จะสร้างพลังงานแบบแอโรบิก

สมรรถภาพด้านแอนแอโรบิก (Anaerobic Fitness) หมายถึง ความสามารถของร่างกายในอันที่จะสร้างพลังงานแบบแอนแอโรบิก

สมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับหักษะ (Skill-related Physical Fitness) หมายถึง สมรรถนะของร่างกายที่จำเป็น และมีความสำคัญในการส่งเสริมให้สามารถปฏิบัติหักษะที่พิเศษต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย ความเร็ว ความคล่องตัว ความสมดุลของร่างกาย ความสมัพันธ์ในการทำงานแต่ละส่วนของร่างกาย เวลาปฏิบัติงาน และกำลัง เช่น นักกีฬาฟุตบอล ต้องมีความสามารถในการรับ และการส่งลูกฟุตบอล การหยุดลูกฟุตบอล การครอบครองลูกฟุตบอล การเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่ง และการยิงประตู เป็นต้น

ความหนาแน่นของกระดูก (Bone Density) หมายถึง ค่าของความหนาแน่นของกระดูกที่ได้จากเครื่องตรวจวัดความแข็งแรงของกระดูก ด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง

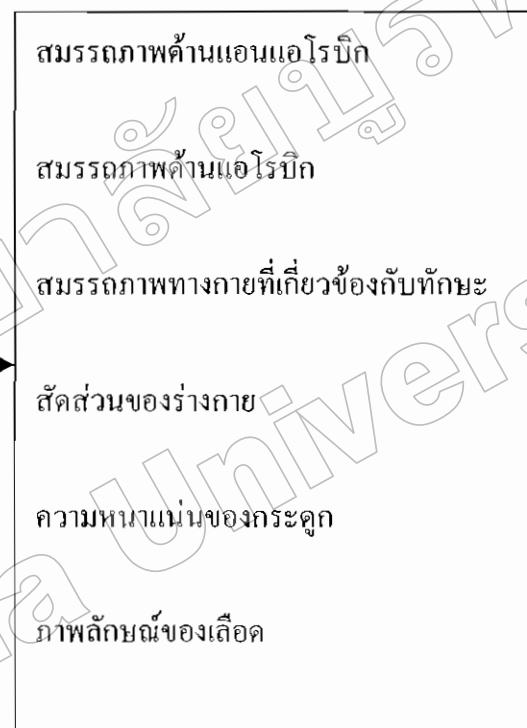
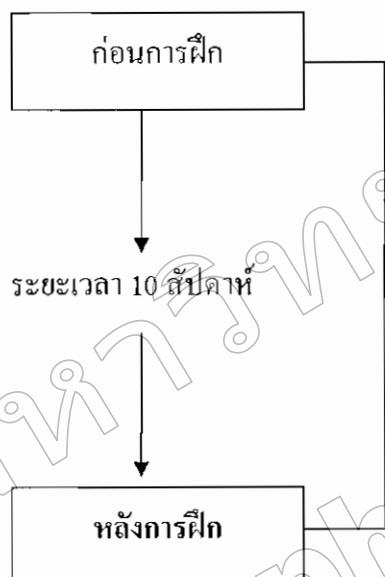
การฝึก (Training) หมายถึง กระบวนการ หรือแนวทางในการปฏิบัติต่อไปเป็นระบบ (System Process) ของตัวบุคคล ได้แก่ บริการที่มีความต่อเนื่อง หรือทุกส่วนของร่างกายที่จำเป็นต่อการเคลื่อนไหว ได้ออกกำลัง หรือทำงานในหน้าที่มากกว่าสภาวะปกติ (Overload Principle) เป็นผลให้ส่วนของร่างกาย และอวัยวะที่เกี่ยวข้องมีการเปลี่ยนแปลงด้านรูปทรง และการทำงานเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของกิจกรรม โดยการฝึกออกกำลังกายมีไว้หมาย 2 ประการคือ 1) สมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับการมีสุขภาพดี (Health-related Physical Fitness) และ 2) สมรรถภาพทางกายเฉพาะกิจ (Sport-specific Physical Fitness) หรือ เรียกว่า สมรรถภาพนักกีฬา (Athletic Fitness)

นักกีฬาฟุตบอลโรงเรียนกีฬา (Sports School's Soccer Player) หมายเลข ๓ นักกีฬาฟุตบอลชาย อายุ 14 ปี ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง ประจำปีการศึกษา 2551

กรอบแนวคิดของการวิจัย

นักกีฬาฟุตบอลชาย อายุ 14 ปี

ตัวแปรที่ศึกษา

ต้อง^{การวิจัย}
ดำเนินการ
การวิจัย

ภาคที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย